

var den ærede Mand, hvorom der her er Tale, en større Skolemand, en Skolemand af en anden Slags, af en bedre Kvalitet end de andre ærede Mænd, der bestyre store Skoler; uden nu i snerreste Henseende at ville nedfatte den Mand, om hvem der her er Tale, maa jeg dog udtale, at, saavidt jeg kender den almindelige Mening blandt Lærerstanden — og jeg kender den temmelig nøie — og navnlig blandt dem, der have havt Leilighed til at kende disse Forhold, nemlig dem, der have havt med forskellige Skoler at bestille, og saaledes ikke alene kende een, men ogsaa de andre, er det den — og jeg maa, efter det Kjendskab, jeg har, tilfulde underskrive denne Mening — at de 2 Mænd, der bestyre de to store Instituter paa Christianshavn og paa Nørregade, snarere staae høiere end denne Mand end lavere. Man kan virkelig staae under disse 2 Mænd og dog være en særdeles brav og hæderlig Mand — dette vil jeg lægge til, for at Ingen skal misforstaae mig — men jeg troer virkelig, at naar man vil have ham over disse 2 Mænd; saa gjør man dem Uret og ham ingen Gavn. Det er min Mening; jeg har blot villet sige disse Ord for nærmere at belyse Sagen.

S. M. Petersen: Det Uendingsforslag, jeg i Forening med nogle andre ærede Herrer her i Thinget har tilladt mig at stille, gaaer, som allerede nævnt, ud paa at nedfatte de foreslaaede 1,200 Rd. til 800 Rd. Jeg skal for mit Bedkommende ikke gaae ind paa at bedømme, hvorvidt det foreliggende Tilfælde er, som den ærede Minister udtalte sig, et ganske særegent Tilfælde; jeg troer, at dersom alle Forhold her i Landet bleve undersøgte, kunde der være Tilfælde, der vare ligesaa særegne, ligesaa fremragende, og at der kunde være Mænd, der vare ligesaa kvalificerede, men dette være ikke sagt til Forkleinselse for Manden, thi dertil har jeg ikke den mindste Grund. Der har ved de andre Behandlinger været noget deelte Mening om, hvorvidt man skulde gaae ind paa Forslaget eller aldeles forkaste det, idet man meente, det indførte et Princip, som vilde drage en heel Rækkefølge efter sig, og at naar man først var gaaet ind paa dette Forslag,

wilbe det være vanskeligt at modstaae. Jeg skal i saa Henseende for en Deel tiltræde, hvad min ærede Collega fra Fyen (C. E. Møller) har udtalt; der har imidlertid ikke foreligget nogen Middevei, der har kun været Balget imellem 1200 Rd. eller slet Intet. Mange vilde maaskee sige: ja, enten skal man give Noget eller Intet, og skal man give Noget, kan det ikke være mindre end 1200 Rd. (hør! hør!) Ja, jeg vidste nok, at det var Noget, som vilde finde Gjentklang, og jeg hører ogsaa man siger Hør! dertil, men mig forekommer det, at naar der kun er Tale om en Gave — thi man tilstaaer dog fra alle Sider, at her intet retsligt Krav er — saa er 800 Rd. aarligt ogsaa værd at tage i Betragtning, det er just ikke ganske en Bagatel. Jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at for en stor Deel af os, som her ere tilstede, have 800 Rd. en ganske overordenlig Betydning (En Stemme: aarlig?) ja aarlig, vel at mærke, aarlig og de ere sikke, naar de skulle udbetales af Statskassen. Dersom Forslaget vedtages i dets oprindelige Skikkelse, saa bliver denne Mand sat paa samme Fod, som om han havde staaet i Statens Tjeneste — eller dog saa omtrent — og det forekommer mig dog at være temmelig slygt, selv om man vil anerkende hans Fortjenester, som jeg paa ingen Maade vil bestride. Det forekommer mig ogsaa at være noget ganske Nytt, jeg skjønner ikke, at man tidligere har været saa rundhaandet ved lignende Leiligheder her i Salen, og jeg har derfor, som de Herrer ville see, foreslaaet at nedfatte de 1200 Rd. til 800 Rd. Jeg skal saaledes tilslutte mig at anbefale Forslaget til det høieste ærede Things Vedtagelse, afventende, hvad der maatte blive udtalt mod samme.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ved Fremlæggelsen af nærværende Lovforslag havde jeg vel kunnet vente, at der vilde være Stemmer, der vilde høre sig for den Ansættelse, at det overhovedet er urigtigt ved et særligt Lovforslag at tildele Pension til en Mand, der ikke efter Lovgivningen er berettiget dertil, og dette er ogsaa skeet, uagtet det dog er indrømmet og maatte indrømmes, at Bevillingen af saa extraordinaire Pensioner